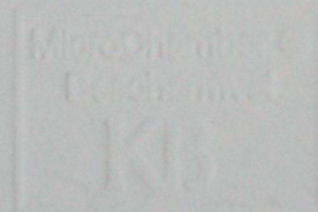
448
H
158

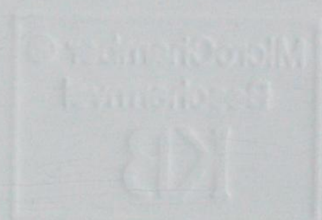
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

De Bedriegery VAN DE LICHT-VERKEERDE BOEF.

Kluchts-wijs gerijmt

Door

I. N. S. L. M. N. S.

KW
448
H 158

t'AMSTERDAM,

Door Iacob Vinckel, Boeckverkooper in de oude Lely-straet, in de History-schrijver, Anno 1662.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Aen de Lezer.

GY die dit leest, en wel doorsiet,
Let op 't Bedroch, maer volght het niet,
Schuwt eerder zulke slimme streken.
Verschoont hier in ook mijn' gebreken.

PERSONEN.

Gijs, een Doortrapte Boer.

Freek, een slimme Gaudief, zijn makker.

Lubbert, een oude Gierigaart.

Katlijntje, zijn Dochter.

Krijn, een rijke Boeren Zeun.

Geesje, een Waardin.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

KLUCHT,

Vande

Licht-verkeerde Hoef.

Gijs, met een Spâ, uyt.

DIe 't werken moe is/ en met leegh gaan 't gelt wil winnen/
Die moet wel handtgau zijn/en van geen loome zinnen.
O spa je valt te zuur! en 't broodt dat kost me sweet;
Ik nu/ door listen/ al gemakkelijker weet
Te raken aen de splint/ als ploeg en paardt te drijven.
O handt! o pandt! waer mee ik deftig weet te schrijven/
Te teek'nen/ na gebootst de gier'ge Lubberts schrift:
Geen vondt en is zoo raar als dees'/ het is gezift
Uyt alle schalkheyt; en daar by kan ik beyraten/
In schijn van Edelman/ zijn kindt/ dat toe zou laten
(Indiense vryheyt hadt) dat ik haar tuyn beklam/
En uyt die lieve Hof het eelste Roosje nam/
Te lang by haer bewaart: 't verleypt/ en zal haest vallen.
Dees' schoone kans vervoert mijn zinnen om te mallen.
Ik heb iets vreemts bedocht/ en wacht daer op de raadt
Van Freek. Leg daer dan plaagh 'k versmijt mijn boere staat/
Smijt de Spâ weg: En wordt van jong eens oudt/ en dan van boers eens edel.
'k Speel liever kaap de grijp als dat ik schaamt'loos bedel/
En 't werken lust my niet. Wel waer of Freekje in
Een gat nou steken magh?

Freek uyt, en slaat Gijs achter op de Rugh, Gijs zeyt

O mijn Fluwele kin!
Jy past wel op jou tijdt/ een uur na datje zeyde.
Freek. Ja wel baas wie zou van 't zoet werkje kunnen scheyden/
Toont hem een beurs. Wanneer de armen krom staan na een stijve buyl?
Gijs. En mijne die is leegh.
Freek. Ik denk het.
Gijs. Kom/ ik ruyl.
Freek. Ik niet.
Gijs. Hoe kom'jer an?

Freek. De vismarkt dee mijn stelen;
En doe men zoght na my/ was 't mis: onder zoo vele
Zoek daer de rechte man. Ik kenner een party/
Wel tien of twalef stark/ die daer haer schelmery
Uytwerken/ als de Zon na 't swoelste oort gaet rijzen.
Gijs. Die kunst is nooit zoo fix als die 'k je nu zal wijzen.
Freek. Wat! wilje meer doen als de brek wat quellen?
Gijs. Ja/
Het gelt zal klinken noch van avondt hier/ zoo dra
Ik Stryn t'huys vinden kan.
Freek. Hoe kunj' et zoo verzinnen?
Gijs. O dat is al van 't minst/ ik kreegh mijn Geesje binnen/
Met noch veel slimmer trek.
Freek. Ben jy van 't kindt de vaar?
Gijs. Hoe! weetje dat noch niet? 't is nu geleen twee jaer
Dat ik er eerst bezocht.
Freek. Waer haalje al de streken
Van daan? je hebt voor wis Ezopus boek doorkeken/
Of Faustus toover rol/
Gijs. Hebje het kleedt gekocht/
De Baardt/ en de Lantaarn?
Freek. 'k Hebt in de schuur gebrocht/
Het leyt daar al gereedt.
Gijs. Men dient niet lang te dralen.
Wat dat ik voor heb sal 'k je in het kle'en verhalen.
t'Samen binnen.

Lubbert. met een Lantaarntje. uyt.

Die oudt is lust niet veel van dat de jonkheyt port.
Mijn vreugde is ten eynd'/ en over al 't my schort;
De gangh die valt me zuur/ en evenwel 'k moet loopen/
Want licht zoo zit Kattlijn en grabbelt in mijn hoopen/
Of zet een hengst op stal/ daer 'k niemandt op betrou.
Waar 's meer lichtvaardigheyt als by een geyle vrou?
De arremoe zoekt list/ en Lijn wou garen krollen/
En komt se achter 't gelt/ zoo raektse licht op 't hollen/
Dat is mijn een'ge zorgh/ daarom ik ben beducht.
O gelt! o goude munt/ wat loos ik zucht op zucht/
Om jou aenlokkendheyt/ jy verlet my te slapen/
Uyt vrees dat iemant mocht mijn kist komen begapen/
Dit is gestage pijn/ en meenighmael is 't weeld'/
Als ik de schijven tel/ daer 'k mildt ben mee gedeelt.
Ik planten 't eed'le gelt indien het maer wou wassen;
'k Begraaf de my daer in/ soo ik 'er op kost passen/
Dat niemant na mijn doot zou stelen dese schat.
Ik zie mijn huys daer al/ hier ben ik op het padt/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Ik sla dit weghje in. de avondt doet me vreesen
Voor vallen.

Lubbert binnen, doch strak weer uyt.

Gijs, gekleedt als Lubbert, met een gemaakte Baart, en Lantaarntje, en Freek, uyt.

Gijs. Past dan Freek te tienen hier te wezen.
Daer komt de oude bloet / ik tree hem zoetjes in.
Freek. Vaert wel / ik wachtje dan.

Freek binnen.

Gijs. Zoo doeje na mijn zin.

Gijs loopt tegen Lubbert aan.

Lubb. Is dat geraekt / die boom zoume te ruch doen stuyten.
Gijs. Dat's beter Blijft wat staan / wilt jou gezicht ontsluyten /
En ziet eens wie ik ben. ik zegh noch eens hou stant.
Lubb. j'Hebt een verkeerde veur / mijn dunkt j'hebt misverstant.
Gijs. Ik zoek mijn eygen zelfs / die heb ik hier gevonden.
Lubb. Hoe schemer ik wat's dit / wie het jou hier gesonden?
Ik loof je bent een dief.
Gijs. Kijktme daer vry op an.

Lubbert licht met zijn Lantaarn, Gijs doet ook zoo.

Lubb. Lantaren dient me doch.
Gijs. Die toont me nu de Man
Die 'k hebben wil.
Lubb. Hoe is 't! ik wordt tot vrees bewogen /
Ik loof het is mijn geest.
Gijs. Je bent niet heel bedrogen.
Lubb. Ik zet mijn slonsje neer.
Gijs, Dat selve doe ik ook.
Lubb. Och / help / wat gaet mijn aen dit is voor seker spook.
Ik loop.
Gijs. Ik alsoo hart.
Lubb. Ik sta.
Gijs. Ik houje staende.
Lubb. Wat drommel hebje voor?
Gijs. Hier is al vry wat gaande.
Lubb. 'k Besweerje gaet van hier / by Lucifer te vier.
Gijs. Ik wijkje niet een zier / noch schrik voor jou getier.
Lubb. Vertrekt na 't helse vyer / waer van je zijt gekomen.
Gijs. Niet eer / voor dat 'k jou heb tot reys-broer mee genomen.
Lubb. Sint Joris helptme doch / en steektme dese draak.
Gijs. Ik zet jou liever op een barrenende kaak.

Lubb. Wie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Lubb. Wie benje?

Gijs. Een qua geest/gelijkenis na d'uwe.

Lubb. Och/ komje uyt de Hel zoo mach ik je wel schuwen/
Ontloopen kan ik 't niet. Wat hebje met my veur?

Gijs. Jou ouwe taye huyt te spijk'ren voor de deur
Daer Plutoos zetel staet/ ten toon van gier'ge vrekken.

Lubb. Ik bid gena! wouje mijn zoo de huyt aftrekken?

Hy knielt. Zoo was ik heel geschent. Wat eysje voor een zoen?

Gijs. Jou schult is al te groot: Of je most voort voldoen
Het geen ik nou begeer/ en zonder langh te temen/
Of voor eerst zou ik jou het leven strax benemen.

Lubb. Neen/lieve Geest of Spook! eyst maer watje begeert.

Gijs. Ik wil dat Lijntje vry zal zijn/ en onverheert/
Die jy tot noch toe hebt altijdt in huys besloten.

Lubb. 'k Beloofje ik sal het doen.

Gijs. Dan zulje voort ontblooten
Jou schat/ en laten al jou kisten open staan/
En soo gerustelijk na bedt toe slapen gaan.
En dat maar voor een nacht/ om 't gier'ge hart te temmen.

Lubb. Och/'t is te veel! ik schijn in tranen schier te swemmen.
Mijn schat soo onbewaert te laten staen/ zoo bloot?

Gijs. Ontseghje my die bee/ soo troostje zelfs de doodt.
Sa voort gy ouwe bloedt.

Lubb. 'k Beloof 't ik zalje eeren/
Ey laat my gaan/ ik zal voldoen al jou begeeren.

Gijs. Doet dan jou eedt daer op.

Lubb. Ik sweer 't by d'Ezels muyl/
By 't staartje van de Swaelf/ by d'oogen vande Uyl/
En by mijn groote baart/ op 't Spanjaarts afgenomen/
En moet mijn leven nooit in jou geselschap komen/
Indien ik hier in fael/ of niet gehoorsaem ben.

Gijs. Onthaelt jou Dochter wel/ of andersints ik sehen
Mijn klaeuwen strax aen jou.

Lubb. Ik sal gehoorsaam wesen.

Gijs. En zoo jy 't niet en doet zoo mooghje t'avondt vreesen:
Ik schey toch niet van d'aerd' voor dat ik ben voldaan.

Lubb. Ik sal 't warachtig doen/ ey! geest laet my maer gaan.

Gijs Dek toe: zoo zie je niet waer 'k ben van daan gekomen.

Dekt hem met zijn rok, en maekt mijnen van Toovery.

Sa oude Tooveres/ mijn op jou rugh genomen/
Daer reyzen wy weer heen.

Gijs binnen.

Lubb. Is hy al wegh? o neen!
O ja/ ik ben al vry/ de duyvel die is heen.
Ik loop zoo voort na huys hy mocht me aers verzellen.

Hy sluyt de deur op, en loopt verbaest binnen.

Lijn-

Lijntje, met een Markt-Emmer en Kan, uyt.

Wat fratsjes heeft de grijn my daar niet gaan vertellen
Van zijn gelijke droes / hoe hy hem heeft geplaagt.
Die heeft nu uyt ons huys de gierigheyt gejaagt.
Hoe komt hy nou dus milt? het mach wel dat hy veeg//is:
Hy schaft zoo rijk'lijk/ik geloof 't met hem geen deeg// is;
Of het moet waer zijn dat hy my daar heeft gezeyt.
Nou dese Ducaton wel fraeytjes aangeleyt/
Voor wijn/voor lekk're kost; maer ik most niet vergeten
Wat slaapkruyt voor een blank/ en dat dan/ onder 't eeten/
Hem in de pap gedaen / zoo slaept hy wel gerust /
En steurt niet onse vreugd' / wanneer my Eelhart kust /
Die frisse Edelman kost nooit by my geraken;
Maer 'k meen voor hem wel haest een vrye plaets te maken/
En laten hem nu in/ daer 'k eertijds/ door een ruyt /
Zijn minnebrieven kreegh/ en smeet de mijne uyt;
Ik heb hem tijdt gezet; dat is van abondt/heden
Ontfangh ik zoetigheyt / van zulke zoete leden/
Waer mee mijn trooster is begaeft / och waerde! waert
Op al ik weet wel waer! niet in de hoek van d'haert/
In bestevaers kughplaets / maer met my op de veeren.
Doch 'k mach my spoeyen gaan/en strakjes weder keeren/
En helpen d'oude sul na bedt/ en spelen dan
Mijn hartje springt eens op nu 't u gebeuren kan.

Lijntje binne[n]

Krijn, uyt, daer na Gijs in Lubberts schijn.

Waar ga ik nu na toe daer wat gesnak zal wezen?
Waer vind ik 't selschap best/tot Lubberts/ of Jan Keesen?
Dat is zoo hagghelijk; Ik mach na Geesje gaan/
Die heeft in 't vat daer men zijn dorst mee kan versaen.
Goedt bier is beter als een Karnemelks zoopje:
Ik hou niet van dat tuygh/het geeft geen kracht/en 't loopje
Te schraal 'er deur; o neen/ 't is best een franse teugh/
(Ik laet het dunne sop voor onse groote zeugh)
En matigh aengepooit en kan my niet veel schaden.
Gijs. „ Daer is de man al zelfs/ 'k moetme niet langh beraden/
„ Maer treden stout'lijk aen. Wel Krijn/ 'k wensch j'een goet jaer.
Krijn. Goen abondt Fijnman / heb ik jou noch hier nie vaer!
Hoe benje al gestelt/ ben je noch flux/ en wakker?
Gijs. Naa mijne ouderdom ben ik noch kloek.
Krijn. O sakker!
Wat pleeghje ook een baes te wesen / in jou tijdt.
Gijs. Dat laet ik nou aen jou/o weel'ge zeun! jy zijt

Nou

Nou in jou beste jeugt/ en 't eelste van jou leven.
Ik moet de werrelt nou al haest een schepbrief geven.
Krijn. Dat meenje loof ik niet: je houdt te veel van 't gelt.
Gijs. 't Is my hartseer genogh/ dat het my noch zoo quelt.
Krijn. En lijkewel valt het vry zoet daer in te handelen.
Maer waer wil jy in d'avontstont na toe gaan wandelen?
Gijs. Zoo recht na jouwent/ toe ik heb aen jou een bee:
Of je voor my niet hebt vijf-hondert guldens ree/
Om die op Interest te nemen/ voor een jaertje?
Krijn. O ja. Maer tegen hoe veel renten/ zegh mijn vaertje?
Gijs. Wel vande hondert vier zal ik jou geven.
Krijn. Kom/
Geef jy me een briefje/ 'k salje voort tellen de som.
Gijs. Ik ben te vreen. Ik moet een bruyker landts betalen/
En kom in Cas te kort.
Krijn. Ik sal 't jou strax gaan halen.
Kom volgme/ om datje bent een fraeye baes/ zoo moet
'k Een vaentje op dit werk uytschieten/ is 't niet goedt?
Gijs. O ja/ 'k heb grooten dorst.
Krijn. Wy gaan dan strak na Geesje
Gijs. Hoe is 't met d'onbesturde Weeu/ en met het weesje?
Krijn. Kael/ en gesont.
Gijs. En hy ziet niet eens na haer om?
Krijn. Hy is op 't hasepadt. treedt an.
Gijs. Zacht wat/ ik kom.
t'Samen binnen.

Lubbert, verbaest, uyt.

Och! waer of Lijntje blijft? zy mach een praatje maken/
En laat my hier in vrees: want staeg komt me genaken
De geest van Plus/ zoo ik my altijdt voor staen laat.
Och! ik ben zoo ontstelt; Ziet daer/ ik weet geen raadt/
Indiense langer toeft: in huys kan ik niet duren.
Moetse nou juyst gaan labbekakken by de buren/
In zulken vegen tijdt als 't met my is gestelt?
En 'k moet te vreen zijn/of zy my noch langer quelt:
Zoo 'k op haar kijf/ zoo zorgh ik voor den ouwe nikker.
Wat zach ik aen mijn zelf/o Sinte Joost/ik schrikker
Veur als iker om denk! de droes in mijn gedaent;
Doch 'k hoop ik zel hem haest hier hebben uytgemaent/
En 'k zal van dese nacht in een suur' appel bijten.
Maer dat 'k mijn schat ontsluyt/ zal ik niet luytskeels krijten/
Noch hangen 't onse Lijn van avont niet aen 't oor/
Of 'k weet dat ik daer van een groote part verloor:
Z' is zoo wat handtgau. Och/ wat hoor ik door de boomen!
Lijn uyt. Zou my de boose geest wel weer besoeken komen?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Lubb. verschuylt zich. Waer bergh ik my van vrees! ik ben in groot gevaar.
Lijn. Wel hoe is 't/ wordje mal? of is het hooft onklaer?
De kap moet zijn gesneen/ die quelt jou lieve Vaartje.
Gerard. Ben jy het Lijntje kint? ik tril en beef.
Lijn. Bedaartje/
Lubb. drinckt. En drinck eens hartig wijn/ zoo wordje weer haest fris.
Lubb. Mijn dunckt de boose Geest altijdt ontrent my is/
Het huys was my te nau/ ik most de ruymte kiesen:
En quam hy eens weer hier ik sou mijn lijf verliesen/
Zoo heeft hy my gedreyght.
Lijn. Hoe/ droomje noch al?
Lubb. Neen/.
Och/ was het droom geweest! maer in 't aenzicht en le'en
Was hy my heel gelijck/ en wou my mee gaen slepen
Na 't Vagebier.
Lijn. Al langh genoech daer van gepepen.
Ziet wat ik heb gecocht/ gezoon/ gebraen/ en wijn:
Kom in/ verzet jou vrees/ en laet ons vrolijck zijn.
t' Samen Binnen.

Geesje, met een Stoel, uyt.

'k Moet wat veur zitten gaan: by 't volk daer is het leven;
Vergaap ik wat mijn tijdt daer leyt niet aen bedreven.
Ik hael mijn napen/ met het kindt en wiegh daer by/
'k Heb nu geen gasten en ben van het tappen vry.

Sy gaet binnen, en haelt haer naykussen, met het kindt inde Wiegh, en komt voort weer uyt.

Sus/ sus mijn kleyne schaap/ nou lurk ereys aen 't mammetje/

Sy buyght haer over de Wiegh.

Hoe krijt mijn kindtje zoo? vat toe de pram/ mijn lammetje/
Drink nou zoo veel 't je lust/ en slaapt dan eensjes uyt/
Is 't kindtjes buykje zeer/ dat het zijn mondtje sluyt?
Neen/ neen/ Klaes vaakje komt. Ik ben al moe van 't buygen
Dus over de wiegh heen; hy houdt al op van zuygen.
Ik moet nou eens/ met ernst/ wakker aan 't napen gaan/
En wiegen 't kint in slaap; en dan mijn werk edaen/
De luyers uytgespoelt/ die 'k schoontjes uyt moet wringen.
Ik mach eens helder op mijn eygen liedtje zingen.

 Gees-

Geesje singt, naayt, en wiegt met haer voet.
Toon: 'k heb menigh Pint, en, kan, &c.

1. WAt toont de min al kracht!
Ik heb het zelfs beproeft,
En acht het voor geen kluchjes;
Ik raekte, t' onbedacht,
In lust, die my bedroeft,
En loosen doet veel zuchjes.
Wat baert een vreugd' verdriet,
Slechts lekkerny in schijn,
Maer als men 't recht in siet,
Soo is 't een quaedt fenijn.
2. Een loose gast, niet trou,
Beloofden, op zijn eedt,
(Mocht hy my maer bekoren)
Te maken my zijn vrou,
Maer hy zijn plicht niet deed,
'K heb d' eer en 't lief verloren;
Een levend vruchje kwam
Van zijn bedrieglijckheyt,
Doen hy mijn maagdom nam,
En my dus heeft verleyt.
3. Ik was niet zoo volmaekt
Dat ik de weelde kon
Op swakke beenen dragen:
Hy hadt mijn wel geschaekt,
Doen hy my overwon.
'K mach mijn ellend' beklaghen,
Maer echter baat het niet:
Ik blijf hier doch alleen,
Verzelt met 't geen gy ziet,
Tot troost in mijn geween.
4. Ik leef in hoop, en 'k ly;
'K verfoey mijn geyligheyt,
En zijn gepronkte reden.
Die valshart vlucht voor my,
En kiest de veyligheyt.
Mijn zuchten nogh gebeden
En helpen hier niet in;
Och! 't is mijn eyghen schult.
Het proefstuk van mijn min,
Is, tot mijn leedt, vervult.

Daer wort van Binnen geklopt.

Maer hoor ik geen geklop? o ja/ ik moetme spoen/
Het schijnt zy hebben haest/ ik zal gaen open doen.

Geesje

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Geesje doet de Deur open, Krijn, en Gijs inschijn van Lubbert, uyt.

Geesje. Genavondt Vriendjes/ wel wat Windt komt jou hier wepen!
In hoe langh heb ik jou niet gezien met jou beyen?
Krijn. Ja Geesje dat is waer/ 'k heb wat te doen gehadt.
Hoe vaerje roosje/ hebje nou goedt bier in 't vat?
Gees. O ja/ 't is vet/ en vars/ ik zel zoo voort gaen tappen.
Gijs. Ik heb in langen tijdt de kan niet hooren klappen.
Krijn. Hoe komtet datje niet/ altemets/ mee en gaat
Een pyntje slikken/ zegh?
Gijs. Maer hoor/ mijn grootte maat/
Ik heb een Paart op stal/ en dat moet ik bewaren:
Daer komen te mets een deel wilde heyngsten waren/
En spoken om mijn Huys/ zy loopen haer vast moe/
Maer hoe zy 't stellen aan/ zy komen daer niet toe.
Krijn. Al verzorgh jy jou huys zoo vast/ met starke sloten/
Jou kindts juweel kist kan men lichtlijk open stooten/
'T is in een korte tijdt geklaart/ mijn lieve man.
Wat zegh jy heeft men 't quaet eer men 't vermeestren kan?
Gees. Dat is jou ouwe praet.
Krijn. Jy kunt het ons nou zeggen/
Jy hebt nou recht verstant/ en weet van 't onderleggen.
Gees. 'T vergeet my door de tijdt.
Krijn. Is 't waer! mijn lieve moer/
Hoe staet het op die plaets?
Gees. Wat brildme dese Boer/
Swijgt van die praet/ en lapt de Rotterdammer binnen.
Krijn. Het geltje een reys/ hou daer.
Gees. Val wakker aen het ninnen/
Soo gaet de ploegh het best/ o Krijn/ ik zie dat graegh/
Je komtme niet te veel/ al kwamje alle daegh.
Krijn. Maer hoorje niet weer van jou Vryer/ troetelsakje?
Gijs. Wat was 't voor een die jou bestrupst heeft?
Gees. 'T was een brakje.
Gijs. Hoe was 't een boodtsgesel/ en laet hy jou in schandt.
Gees. Hy heeft my trou belooft/ 'k heb schriften van zijn handt.
Krijn. Daar veegtmen 't gat an/ dat het nou niet te beduyen;
Jy hebt het kindt/ en hy zal licht aan de windt bruyen.
Gees. Het heeft het al/ 't is nu gedaen/ te laat bedocht.
Hoe zitje dus en leyt/ wie hebje 't nou ebrocht?
Krijn. Hou daer buur Lubbert/ zoo een halfje zal 't je gelden.
Gijs. Ik dankje.
Gees. Sep maer an/ je komt doch hier zoo zelden.
Wat zoo/ je steent. Ik kom jou strax weer samen by.
Krijn. My dunkt jy houdt niet veel van d'eedle slempery.
Gijs. 'k Sou 't meer doen/ maer de zorgh die doetme binnen blijven.

Krijn. Hey/ zoo een fraeye teugh die doet de zinnen stijven.
Houdt daer/ doet me bescheyt/ en pooit eens louter an.
Meugje jou kan niet uyt? hoe is 't dus lieve man?
Gijs. 't Is met my al gedaen/ mijn krachten my begeven.
Gees. En wouje lijkewel noch garen niet wat leven?
Gijs. Wel ja/ of neen/ ik wordt te eubelijk geplaegt:
Dan leyt de kouwe jicht my door het lijf en jaegt/
Met een benaude borst/ dit lichaem staegh gekwelt// is/
En 't steenachtigh graveel dunkt my daer by verzelt// is;
Dat doet dat ik wel wensch te leggen in het graf;
Maer een zaak trekt me weer van 't doodlijk sterven af/
Dat is: ik ben beducht/ als ik kom t'overlijden/
Een ander Kalis met mijn goet hem zal verblijden/
En spelen helder op van 't langh bespaerde gelt.
Zoo dra als onse Lijn in vryheyt is gestelt/
Zal zy 't met d'een Lichtmis/ of d'andre Deugniet/ wagen.
'k Heb langen tijdt die smart al op mijn hart gedragen/
En dat 's een groote vrees/ die 'k loof dat zal geschien.
Maer 'k zeghje/ mocht ik uyt de doodt dan weer opsien/
En zach dat zy van 't goet zoo lustigh slempte en teerde/
Ik weet ikse te deegh wel wakker eens ofsmeerde.
O lang verkregen schat! wat maek jy 't hooft al moe.
Nou vrienden 't gaet jou wel/ ik moet na huys weer toe.
Krijn. Hou/ heerschap Lubbert/ noch een dronkje eer we schepen.
Gijs. Geesje loopt tap dan dra/ ik durf niet langer beyen.
Gees. Hoe hebje zulken jacht?
Gijs. Ey lieve tap doch dra:
Het is mijn tijdt dat ik na huys toe eeten ga.
Krijn. Vreesje datter een Paap in Lijntjes tempel// is?
Gijs. De zorgh is datt'r een aer over mijn drempel// is.
Gees. Drink uyt mijn zoete vaer/ wel moet het jou bekomen.
Je moeytje al te veel/ je moeter 's nachts van droomen.
Gijs. Nou goeyen nacht/ jy blijft/ niet waer Krijn?
Krijn. Ja 'k/ goe nacht.
Ziet dat jou niet ontset en wordt jou zilvre dracht. Gijs binnen.
Gees. Het heylge kruys na hem. Wat/ laet die wintbuyl loopen.
Wat wil die ouwe vrek nu voor dat gelt weer koopen?
Waer haelt hy dit van daan?
Krijn. 'k Hebt hem op rent gedaan.
Gees. Alweer van jou! wel Krijn/ zoo rijk/ hoe kom'jer aan?
Krijn. Mijn besje het altijdt wel voor mijn zorgh edragen/
Ik was haer Liefste zeun. Op 't leste van haer dagen/
Doe z' op drie bienen gingh/ doe zeyze/ 'k seghje Krijn/
Zoo jy wel deugen wilt/ onthoudje van de wijn:
Een teugh zuure wey is beter/ en gesonder;
Zoo blijfje spaersaem mee. en ik niet slecht/ ik konder
Fraap doeken/ als ik maer mee aamde/ dat sy sprak.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

En als sy my somtijds een mooy stuk gelts toe stak;
Dat 's in mijn spaerspot, zey 'k, een van mijn dikke duyten,
't Behaegd' haer wel. En nouse is onder de kluyten,
Heb ik een moope som ebonden in een doek,
Drie dubbelt zaem eknoopt, uyt d'alderduylste hoek
Die in haer kasje was, haeld' ikse te verluchten.
'k Loof dat het roestigh gelt soo zeer niet zal verzuchten,
In mijn beurs, als in sulken duystere bedwangh.
Lustig op, maekt goet cier, dat is altijdt mijn zangh.
De ouwe zuynige, besparen 't voor de jonge
Verquistige, die 't gelt wat laten ongedwongen.
De jeugt, en vreugt moeter doch eensjes uyt, en zoo
Zey 't Wijf ook, en sy sprongh ter vlucht over een stroo.
Hey! laet nu rondt staan, alle daagh kan me niet droomen.
Gees. Van droomige ben jy (soo 't schijnt) niet afgekomen.
Krijn. Neen seeker, 'k loof mijn vaer die waekte, toe hy my
(Toestelde.
Gees. 'k Meent soo niet. Hoe weynig (Krijn) deugh jy.
Krijn. Hadt 'k wat gedocht, ik hadt lang inde pot esteken,
Maer hoor, ik hebje wat in 't heymelijk te spreken;
Laet ons na acht'ren gaan, en stooktme daer wat vyer
Geesje. Wat wilje zeggen? niemant hoort het, zegt het hier.
Krijn. Ik val wat koortsig, ziet, ik moetme wat verwarmen,
En weet geen beter vier als in jou blanke armen.
Gees. Wegh gek, je loopter mee.
Krijn. Neen toch niet, 'k moet dees' nacht
Hier blijven.
Gees. Nou, ik hadt zulx niet van jou verwacht.
Krijn. Zie Geesje dat 's voor jou, durfje het met mijn wagen?
Gees. Het lokt soo. 'k Sel het doen, al zou ik het beklagen.
Krijn. 't Is troostelijk esept, daer op soo smaekt een kus.
Ik brandt schier.
Gees. 'k Wedt ik haest jou drooge brandt wel blus.
Wilje dat ik u dien en help na u behagen?
Krijn. Dat soek ik.
Gees. Helpme dan dit goet na binnen dragen.

Krijn, en Geesje, met al haer goet, binnen.

Gijs, als een Edelman, en Freek als zijn Lakkay, uyt.

Gijs. Jy toont te wonder wel. Hoe past het my, sech Freek?
Freek. Heel aerdig. Kost 'k je niet, 'k sou zeggen, dat je leek
Beter een Edelman, als die de ploegh gaet drijven.
Gijs. Ja om groot verschil, en willen wy niet kyven.
Hebje het koper gelt al inde zak gedaen?
En 't andre wegh gepackt?
Freek. O Ja, ik ben bela'en
Met Sweedse Penningen.
Gijs. Die zullender, haest vliegen:
Hier

Hier mee meen ik Katlijn van avondt te bedriegen/
En stoppens' in haer handt (want zy heeft half een gons)
Ik maek haer wijs dat het zijn zilvre ducatons.
Freek. Een schoon gelijkenis/ een otter by een pruykje.
Gijs. Of vaer niet is te bedt? ey luyster eens/ en ruykje
Geen klare lucht?
Freek. O neen/ik hoor noch geen gewach.
Gijs. 'k Verlangh al na de vreugd/'k wou dat ik haer al zagh.
Wanneer ik haer omhels/ zoo kunje fraeptjes snappen/
Na binnen/niemant zal u op het stuk betrappen.
De kisten open staan/neemt watje dragen kunt.
Freek. O! hoe verlangh ik al na zulke goude munt.
Gijs. En berght het dan zoo langh tot dat wy samen deelen.
Maer sweert my/op je hals/datjer niet van zult steelen.
Freek. De beul die knoopt me op/indien ik sullix doe.
Gijs. Stelt oock dat niet in't werk: want zoo ik het vermoe /
Zoo raekje levendig niet weer uyt dese handen.
Freek. Indien ik het maer docht/ ik wou veel liever branden.
Gijs. Speelt my die parten niet.
Freek. O neen baes.
Gijs. Nu berey
Jou/om een uur of twee te spelen voor lakkay. Lijn uyt.
Daer komt mijn zoetste vreugt. Genavont/lieve leven.
Lijn. Zijt welkoom Eelhart. 'k Ben gereet om 't op te geven/
Indien jy mee brengt/datje my langh hebt beloofst.
Gijs. Mijn Dienaer geeft mijn 't gelt/en vertrekt strax. geloost/ Freek gaet aen een zy.
Gy zult/in dese zak/hondert Ducatons vinden.
Lijn. Heb dank: hoort eens/wat dat ik heb gaen onderwinden.
Om u t' onthalen/op het zachte ledekant/
En dat den ouden niet mocht steuren onse brandt /
Heb ik hem inde kost wat slaapkruyt ingegeven.
Gijs. Dat is een goede vondt ! mijn lief/mijn waerde leven!
Omhels my.
Lijn. Kus my.
Gijs. Wel bevall'ge maegt/ vollist.
Gijs omhelst Lijntje, onderwijl snapt Freek achter haer heen in huys.
Lijn. Mijn waerde komt gy noch/ik hadt het niet gegist.
Gijs. Zoudt ik mijn lieve lief dan kunnen zoo vergeten?
Lijn. 't Is duyster/ volg me na.
Gijs. Ik zal de wegh wel weten /
En vindse by de tast; Ik haek na't soet genot /
En vangh de storm strax aen/ op't nooit verovert slot.
Gijs, en Lijntje, binnen.
Freek komt met eenige zakken met gelt, al tortsende, uyt het huys.
Ik kan de vracht niet langer dragen/ ik moet zitten.
Hoor/ hoor hoe klinkt den bruy. Nou meugewe weer kitten.
Ik sal je met der vaert gaan halen uyt de schuur

Een

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Een Straetsvaerder/zoo valt my 't dragen niet soo zuur.
Legt daer zoo langh bedekt/ ik sal jou niet begeven.
Maer komje strax weer by.

Hy leyt het gelt aen een hoek, gaet binnen, en komt strax weer met een kruywagen uyt.

Zoo wensch ik langh te leven!
Nou noch een tocht gedaan/en dan na huys gekrupt.

Binnen, en strax weer, met eenige sakken met gelt, ten huyze uyt.

Wat soo/ nu heb ikker het beste deeltje upt.
Maer dat het haest verkeerde Gijsje meent/ dat Freekje
Nou voor zijn moeyte niet wat hebben wil/ o leekje/
Ben jy soo slecht/de eene helft voor my/ dan zel
Ik d'and're helft met jou noch deelen. Zoo is 't wel.
Dat leyter op/nu voort/ eer m' iemaedt na komt speuren
Maer 't is te duyster/ dat sel my hier niet gebeuren/
't Is meer als middernacht/ en 't huysje staet niet veer.
Ik spoey mijn dan/en maek dat ik haest weder keer.

Freek al kruypende met het gelt na binnen.

Gijs, en Lijntje, zien uyt het venster.

Gijs. Mijn dunkt de Zon die rijst/mijn lief ik moet vertrekken.
Lijn. Hier is doch geen gevaer/ niemant zal jou ontdekken:
Ey! en verlaet my doch zoo haestigh niet.
Gijs. Nou jongh'!
Pas jy al op?
Lijn. Wacht wat/ bedwingt daer van u tongh.
U Dienaer isser niet.
Gijs. Hy dient niet lang te toeven.
Lijn. 'k Bidt scheydt soo haestigh niet of je soudt my bedroeven.
Gijs. Mijn lief/ ik loop gevaer/ 'k wet hier sal steut op staen.
Lijn. Ey hartje rust jou hooft/ laet ons weer leggen gaan.

't Venster toe.

Freek uyt.

Een sweetje lieper op door al mijn lastigh slaven;
Maer evenwel 't is nu in een behouden haven/
Veyligh geraekt. De helft die is voor my alleen.
Nou mach ik weer na onse jonker toe gaen tre'en;
Als wy gescheyden zijn/en hy meent te vertrekken/
Zoo zal ik eerst mijn groote rijkdom gaen ontdekken;
En peuren/met dat gelt/ na d'een of d'ander meyt/
Die goelijk is van muyl/ en graegh eens onder leyt/
Wanneerse schijven ziet. O 'k hou zoo veel van 't malen,
Dat ik bedreven heb kan ik niet al verhalen/
Ik kan die kunstjes fix/ en bender handt-gau by/
En hou te machtigh van 't gebret/ en flikkery/
Dat is mijn vreugt/ dat kan door hart en nieren dringen.
t' Wijl ik hier sta alleen/ mach ik eens op gaen zingen.

Freek

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Freek zinght.

Toon: Spanjaerts Balet.

EEn Pijntje uyt te flikken,
En likken, dat kan
Ik aerdigh wel beschikken,
En zoo doorgaen voor een man;
En by een mooye Trijn te zijn,
Wanneerme wroet, dat doet
Vergeten al mijn smart en pijn.
O 't snobb'len valt zoo zoet.

Dat's helder. Maer mijn dunckt ik hoor daer iet wat kraken?
Ik zou de liefjes door mijn zangh wel wakker maken
Daer komter een die 't Hooft steekt door het venster gat.

Gijs, en Lijntje, in't venster.

Gijs. Mijn lief het is mijn tijdt. Ach/ uyt verkozen schat!
Lijn.
Onttrek jy my dan al mijn tijdt verdrijf? Ja hartje/
Gijs.
Hier na kom ik wel weer genezen eens jou smartje
Lijn Komt als je wilt/ en houtje woordt. Wel. Olyvier/
Gijs.
Waer benje/ wachtje al? O Ja mijn Heer/ 'k ben hier.
Freek.
Gijs. Nu lief/ 't is scheydens tijdt/ ik bidtje blijft maer leggen/
Ik zal wel komen uyt. Moet ik vaer wel dan zeggen?
Lijn.
Gijs. Ik vrees dat iemant my mocht zien/ en voor op spraek/
'Twas schandt voor u mijn lief. Voor zulken zoeten zaek
Lijn.
(Mijn alderliefste Vriendt) wou 'k duysent schanden lyen.
Wanneer je wilt zoo kunje weer soo minn'lijk stryen.
Gijs. 'k Bedankje voor je gunst/ en voor je goet onthael.
Lijn. Mijn lief / kust me noch eens. 'T is best ik niet langh drael/
Gijs.
Goemorgen waerde lief / voogdesje van mijn leven!
Lijn. Mijn Engel! gaet gy dan? Ik moet u nu begeven.
Gijs.
'T wort laat / 'k moet scheyen/ maer 't geschiet tegen mijn wil.
Lijn. Moet het zijn troostertje! ey! gaet dan af wat stil.
Gijs. Gedenckt my/ altemets/ ik wensch u wel te varen.
Lijn. U oock zoo.
Gijs. Slaapt nu uyt/ en wilt jou wat bedaren. 'T venster toe.

Gijs, de deur uyt, komt by Freek en zeyt.

Dat was een vreugd/ wie sturf veur zulk een zoet gebry.
Hebje de spe ty al? Freek. Al

Freek. Al binnen maet. Vraegh jy
Waer nou na! laet ons gaen wy zullense gaan tellen.
Gijs. En jy moet dan daer na een brief ook gaan bestellen
Aan dese zoete sloof/ maer anders upt edost/
Freek. Dat meen ik. Wy zijn nou van d' arremoe verlost/
En voor een hallef jaer kunnen wy lustig smeeren.
Gijs. Kom voort, Ik trek dan strax weer aen mijn boere kleeren:
Ik stoot de boere naem van Gijsje weer om varr'/
En geef my nou by haer de naem van Warrenar.
Alleen om dat Katlijn niet licht my na kan jagen /
En Geesje/ die een kindt by my heeft.
Freek. Dat zijn vlagen!
Al weer wat aers/ hoe krijghjet dus verkeert/ en krom?
Gijs. 'k Verwerp nou Lubberts kleet/ en ook mijn adeldom/
En kom niet licht weer in dees buurt gatebettelen.
Freek. Maer 't gelt moet op gemaekt/ of 't zouje aers vernielen.
Gijs. Dat ik noch heb in 't zin zal ikje strax verslaen/
Daer 't veplig is.
Freek. Ey! kom dan vaes je/ laet ons gaan.
Gijs. Dat is jou voor.
Freek. Ik volgh. , Wat dunkje van dat schroe fje?
,, Hy maekt hem elliken/ dat licht verkeerde Boefje /
,, Eerst was 't een boodtsgesel/ doen Geesje proefden 't sop/
,, En daer na d' edelman / doen maeckten hy 't ruym op.
,, De ryke drek die mist het meeste van zijn kluypten.
Gijs. Wel Freek/ volghje my niet?
Freek. Ik most mijn neus eerst snupten.
'T samen binnen.

Krijn, en Geesje, uyt haer huys.
Krijn. 'T is dagh/ wat dunkje is dat niet dapper upt ghestooft?
Gees. Dat jet ambacht zoo kost / en hadt ik nooit gelooft.
Komt altemets eens upt/ maer brengter van jou schijven.
Krijn. 'T is wel gezept/ en 't zal in mijn gedachten blijven.
Lubbert Roept, van binnen.
Help/ dieven in mijn huys/ help buren/ dieven/ moort.
Krijn. Wat 's dat? waer of ik daer heb dat gerucht gehoort?
Gees. 'T is tot ons buurmans wel/ hoe of het hier zal lukken!
Lubbert uyt, in d'eene handt de sak met kopere stukken, die hy by Lijntje bevonden hadt, en met d'ander handt zijn dochter by de mou hebbende
Lubb. Jou hoer/ jou dievegh/ hier/ 'k sla jou de kop aen stukken.
Waer is mijn ander gelt?
Lijn. Och Vader/ 'k heb het niet.
Lubb. Daer 't een is/ is het aer/ wat is 't datje hier ziet/
Is dat geen gelt.
Gees. Gebuur/ wel hoe maek jy 't soo qualijk?
Sla jy jou Dochter/ hout/ dat 's zeper te ongalijk.
Wat is hier doch ebeurt?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Wel vraegje dat/die pryp
Lubb.
Heeft my meest al mijn gelt ontstolen.
Looft me vry/
Lijn.
Och vrienden 't is niet zoo! ey vader toont genade.
Krijn. Hou Fijnman / hoogh ghenoegh te veel dat zou haer schaden:
Hoort haer eerst/eerje jou soo heftiglijck ontsteekt.
Lubb. Ik wil dat zy by eed van hier de waerheyt spreekt.
Lijn. Ik zal. Sint Pieter wil my nimmermeer ontsluyten
De hemeldeur/ en d' heylge maget hou my buyten/
Indien ik dese sak met gelt oolt van u stal;
Maer hoe ik hier aen quam geschieden by gheval.
Lubb. Hoe quam 't dan by?
Wilt dan jou toornigheyt betoonen,
Gees.
Lijn. Van dese nacht is eelhart hier by my gekomen/
En schonk my voor iets zoets dees' zak met zilver gelt.
Lubb. Is 't waerheydt?
Och! 't is waer.
Lijn.
Hoe word ik daer ontstelt.
Lubb.
Heb jy dan al dit gelt van d' Edelman ontfangen?
'k ben dan bedurven/och/ik wil my straex verhangen.
Krijn. Nou buurman/stiltje wat.
Ik springh straex inde sloot.
Lubb.
Mijn gelt ewegh. ick steek mijn zelven daat'lijck doodt.
Lijn. Ontneemt hem 't mes/ en houdt hem vrienden.
Ik wil sterven.
Lubb.
Gees. Wel sulken kleynen scha/en kan jou niet bederven.
Lubb. Mijn duur versamelt gelt zoo in een nacht ontrooft.
En jy eerloose vodt/ j' hebt jou wel uyt gesloofst /
Jy liet uyt lossigheyt/ (zoo 'k loof)/ de deur wijt open/
En door jou ritsheyt/ zijnder dieven ingeslopen.
Lijn. Neen vader/'k sloot de deur.
Wie weet of d' Edelman,
Lubb.
U ook niet en verlaet.
'k Heb daer verseek'ringh van/
Lijn.
Dat hy my trouwen sal/
Nou/Lubbert wilt bedaren.
Krijn.
Dat ik jou gist'ren gaf op renten/ te bewaren/
Ben jy dat oock al quijt.
Ik heb van jou geen gelt.
Lubb.
Krijn. Hoe wordtje zinneloos? jou handt het anders melt/
Dat j' ondertekent hebt/en kunje niet versaken.
Lubb. Ik seghje 'k kenje niet.
'k Sal jou dat wel wijs maken.
Krijn.
Lubb. Och! 'k ben bedurven.
Ey bedaertje/setje neer.
Gees.
Lubb. Mijn dunck de boose geest die zie ik hier al weer.
Krijn. Wat geest.
Lubb.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Lubb. Die gift'ren my heeft tot dit quaedt verwesen.
Krijn. Wat Praetje!
Lubb. Hy bracht my in groote angst/ en vreesen.
Gees. J'heb t'saem t'onsent geweest.
Lijn. Hoe laet was 't?
Krijn. Hallef acht.
Lubb. Och/ op die tijdt lagh ik op 't bedt/ en sliep wel sacht.
Nou Lijn vertelt de luy wat dat ik heb vernomen.
Lijn. Hoor: Gistren is hem een qua geest tegen gekomen/
Hem op en top gelijck/ die dwongh hem/ dat hy my/
Die hy wat t' huys hielt/ moest weer stellen los en vry/
En schaffen louter op/ en dapper my onthalen/
Of anders most hy strax met hem ter hellen dalen.
Dit loofde vader hem.
Gees. Maer seeker is dat waer?
Lubb. En dwongh my noch/ dat ik (dees eene nacht) sou maer
Mijn schat ontsluyten/ om de vrekheyt te versagen;
Ik heb 't gedaan/ maar ach! nou mach ik 't my beklagen/
Ik meende al de nacht te waken voor mijn schat/
Maer 'k wierdt te wonderlijk door sulken slaep gevat/
Dat ik mijn oogen niet kost langer open houwen/
En sliep tot nu toe/ d'heele nacht deur. Ik vertrouwe
De selve geest die het jou lichtlijk mee verlept.
Krijn. 't Kan wesen. j'Hebt het licht verkurven; en men zeyt
Dat Geesten moeten zijn gepaept/ of zy verderven.
Lubb. 'k Salje voldoen/ op dat ik dan gerust mach sterven.
Krijn. De duyvel speelt hier mee/ soo vreemt/ ik weet niet hoe:
Hy teykende mijn schrift/ hy dronk/ en bracht 't my toe/
Gelijk als Geesje zach. Hy mocht my meer bejeeg'nen.
'k Moet flus na Heeroom toe/ om my te laten zeeg'nen.

Freek in zijn Schobjaks kleeren, met een brief, uyt.

Freek. Goe morgen vrienden.
Gees. Wel/ wat is jou seggen/ vaer?
Krijn. Wat hebje hier te doen.
Freek. Kunje mijn seggen/ waer
Hier ergens wonen mach een Juffrou Katelijntje?
Krijn. Daer staatse zelfs.
Freek. Hoe/ ist dat liefelijk aenschijntje!
Juffrou/ een Jonker/ heeft my (in zijn dienst) geboon
Te groeten u/ daer is een brief/ 'k begeer geen loon.
Lijn. 't Is wel.
Freek. 'k Verschuyl my nu. Freek gaat aan een zy.
Lubb. Hier mach 't bedrogh in steken,
O ja zy hoort aen jou/ flux laet ikse opbreken.

Lubb.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Lubbert, ontrukt Lijntje de brief, zet zijn bril op, en leestze overluyt.

Iuffrou Katelijntje Lubberts.

De Edelman die gy flus met foet omhelsen onthaelt hebt, is de Bootsgezel, die Geesje over e
Iaar bestruyst heeft. Ik versoek, dat je bey jou ongelukken malkanderen wilt helpen drag
en gelooven dat je my van jou leven, geen van beyen weer zult zien. Doch verblijdt jou in
zak met gelt; en zoo je geraekt bent, en komt aen twee stukken te vallen, Bewaert dat, o
kindtje mee te koest'ren; maer weet, niet-te-min, dat ik jou nooit uyt zal maken datje tot g
troetelen en deugt: jy bent er bet bequaam toe. Zeght Geesje veel goets, en zijt gegroet, va

Lichtbegevende Warrenar.

Lijn. Wat gaet my an? ben 'k soo bedrooghen van een boef.
Gees. Ey my! ik heb een kindt by zulken lichten schroef.
Lijn. O spijt! ik scheur mijn vel / waer ben ik toe gekomen?
Dat soo een snoode siel mijn maegdom heeft benomen/
En troost my/met het gelt; licht deugt het niet. en kijkt/
Of zulk een valshart met goedt zilver was verrijkt.
Lubb. 't Is altemael verbrot. Zy doen de zak open, en vinden kopere penning
Krijn. 'T is koper! van zijn leven
Is zulx niet meer gebeurt.
Lijn. Ziet/ hoe mijn leden beven:
Och Vader! 't is gedaan/ jy raekt jou dochter quijt. Lijn Swijmt
Lubb. Ja kindt/mijn dunkt mijn ziel daer ooch al heene glijt.
Krijn. Steltje doch weer gerust; jou geest sal niet meer waren/
Jy hebt hem nu voldaan. Catlijntje/ wilt bedaren.
Nou Geesje stiltje wat/ik sal jou altemet.
De beurs wat zalven.
Lubb. Och! mijn gelt.
Lijn. Mijn eer.
Geesje. Dat se
Mijn swaerigheyt wat neer. Stil Lijntje/weest te vreden:
Je meugt nou een versochte vrysters plaets bekleden;
Jou vaer is rijk genoegh/ jy krijgt noch wel een man.
Krijn. Kom Lubbert stelje doch gerust/ je bent wel van
De ronde goon verzien/geen kleyntje kan jou schaden.
Lijn. Nu Vader/ rijst doch op.
Gees. En zonder lang beraden.
Lubb. 'k Troostme noch/ dat ik heb mijn geest nou heel voldaan.
Gees. Ja/zet jou druk ter zy; en laten wy maar gaan,
Naer onsent slupt de deur. wy zellen daer eens likken/
En spoelen al de smart van 't hart.
Krijn. 'T zal zich wel schikken.
Lubb. Kom/leydme daer na toe.
Gees. Dat 's veur.
Lijn. Ik volghje na.
Krijn. Sinter Niklaas verzet jou groot en kleyne scha.

Lubbert, Lijntje, Krijn, en Geesje, binnen.

Freek, zich versteken hebbende, komt uyt en zeyt.

'k Heb daer 't verslagh al of/ dat moet ik Gijs verklaren.
Nou hier niet langh gebeyt. Dat komt van 's nachts te waren.
Gy Meysjes/ wacht jou/ voor een boef die d'eer ontsiert.
En overdenk/ hoe dit bedrogh dus is verziert. Binnen.

UYT.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158

[1662]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 158